

[Stavad]

nansloven, og jeg kan garantere, at det er en målsætning, som Socialdemokratiet deltager i. Og skulle det endog lykkes for os at få tingene skruet så godt sammen, at vi yderligere kan nedbringe underskuddet på finansloven, synes jeg, at vi skal bestræbe os på det. Der vil ikke være nogen forskel os imellem i synet på den målsætning.

Finansministeren nævnte, at regeringen har forudsat i sine udspil om aktivering, at det kan ske inden for uændrede budgetmæssige rammer. Også her vil jeg kun gøre den bemærkning, at det er en af de lidt tunge sager i de diskussioner, fordi vi ikke mener i Socialdemokratiet, at vi kan få de forbedringer, de fremrykninger af tilbud, den øgede aktivitet i forhold til de ledige, der er behov for, få uddannelses tilbud frem med den nødvendige kvalitet, hvis vi skal føle os meget firkantet bundet inden for disse uændrede budgetrammer. Man kan selvfølgelig skruer tingene forskelligt sammen, og med hensyn til den milliard kroner, som finansministeren mener at man skal udlodde i form af skattelettelser, er det eksempelvis et spørgsmål, om vi ikke kunne få langt, langt mere for de penge ved at udvide rammerne, udvide uddannelsesindsatsen, udvide mulighederne for, at de ledige kan få gode og ordentlige tilbud.

Så nævnte finansministeren også, at der er flertal for langt de fleste af de forslag, som regeringen har fremlagt i forlængelse af statsministerens åbningsredegørelse. Det kan jeg bekræfte. Jeg tror, at hvis vi tager listen og går den igennem, har Socialdemokratiet meldt klart positivt på hovedparten af forslagene, og det er selvfølgelig, fordi de trækker i den rigtige retning. Mange af forslagene er identiske med forslag, vi selv har nævnt i den publikation, som finansministeren mener burde hedde noget andet end »Den gode Cirkel«, så det er klart, at når de trækker i samme retning, som vi ønsker, har vi sagt ja. Diskussionen går derfor ikke mindst på, hvor meget vi kan foretage os, hvor stort et råderum vi har, og hvilke initiativer vi bør tage.

Og nu kommer jeg så til det sidste, jeg skal sige til finansministerens besvarelse. Finansministeren forsøgte at fremstille det – det var i hvert fald sådan, jeg opfattede det – som om der næsten var givet en fuldstændig imødekommelse af Socialdemokratiets ønsker i »Den gode Cirkel«. Finansministeren nævnte

de tal, der har været nævnt i de forskellige beregninger, godt 5 mia. kr. eller godt 7 mia. kr., og når det nu er blevet til godt 6 mia. kr., har man jo ramt pænt midt imellem, og hvorfor er Socialdemokraterne så ikke tilfredse? Er det helt umulige at tilfredsstille?

Her vil jeg godt sige til finansministeren, at det er i hvert fald lidt i retning af en sammenblanding af æbler og pærer. F.eks. har finansministeren indregnet de mere end 3 mia. kr., som oprindeligt skulle have været sparet på overførselsindkomsterne, i sine godt 6 mia. kr., og der indgår også andre elementer, bl.a. skattelettelsen. Det var ikke forudsat i de socialdemokratiske forslag, at man skulle gennemføre de nedskæringer, som var indeholdt i finansministerens lovforslag, inden man satte den aktivitet i gang, som er beskrevet i »Den gode Cirkel«.

Hvis vi tager udgangspunkt i det, som vi mener er den finanspolitiske stramning i finanslovforslaget, som det foreligger nu efter redegørelsen fra statsministeren, har man udelukkende opnået en genopretning af aktivitetsniveauet. Der skal altså bygges noget oveni, hvis det skal give en aktivitetsforøgelse. Jeg er selvfølgelig godt klar over, at så firkantet kan man ikke stille tingene op, for der er meget stor forskel på, hvilke penge man anvender, hvad man anvender dem til, og hvilke virkninger de har. Men det er bare for at give den melding til både finansministeren og andre, der måtte interessere sig for denne debat, at afstanden er altså på nuværende tidspunkt væsentlig større, end finansministeren forsøgte at give indtryk af. Men jeg har stadig væk kunnet lytte mig til af både statsministerens åbningsredegørelse og finansministerens besvarelse her i dag, at vi i hvert fald har en række fælles målsætninger.

Og derfor kan jeg nå frem til, at den socialdemokratiske konklusion efter denne debat må være, at vi i hvert fald ikke har fået snakket os længere væk fra hinanden i dag. Vi står nu med en fælles ret bunden opgave, men også med en meget stærk forpligtelse til at nå frem til et resultat – forhåbentlig i bred enighed – som vi selv tør tro på kan bidrage til løsning af vores allerstørste problem, nemlig arbejdsløsheden, og som i hvert fald ikke vil forværre det andet store problem, underskuddet på statsfinanserne.

Og forhåbentlig formår vi også at få tingene gennemført og skruet sammen på en sådan